

Lees het verhaaltje.

Zoek de dikgedrukte woorden in de woordzoeker op.

Die dag ging Boaz naar het plein bij de **stadspoort**. Toen kwam de **man** voorbij die eigenlijk voor Ruth en Noömi moest zorgen. Boaz riep hem, en haalde er ook nog tien mannen van het **stadsbestuur** bij. Boaz zei tegen de man: 'Je weet dat Noömi uit Moab teruggekomen is zonder haar man Elimelech. Elimelech was familie van jou en van mij. Nu wil Noömi het **land** van Elimelech **verkopen**. Maar het moet in de **familie** blijven. Wil jij het kopen? Jij hebt als **eerste** het **recht** om het te kopen. Maar als jij niet wilt, moet je het zeggen. Dan koop ik het.'

'Ik wil het land wel kopen,' zei de man. 'Als je het land van Noömi koopt, dan is **Ruth** ook van jou. Ruth is die vrouw uit Moab. Ze was getrouwd met een zoon van Noömi en Elimelech.', zei Boaz, 'Als jij en Ruth **kinderen** krijgen, blijft het land in de familie van Elimelech.' De man zei: 'Dat kan ik **niet** doen. Dan hebben **mijn eigen** kinderen later niets aan dat land. **Koop jij** het maar. Ik kan het niet doen.' En meteen trok die man één van zijn schoenen uit. Want dat deden ze vroeger in Israël, als ze iets wilden kopen of ruilen. Je gaf dan je **schoen** aan de tegenpartij. En dan was de zaak geregeld.

Boaz zei tegen de mannen van het stadsbestuur en tegen de andere mensen: '**Jullie zien** allemaal wat hier gebeurt. Ik koop van Noömi het land van Elimelech. En ook alles wat van haar zonen geweest is. En Ruth wordt mijn vrouw. Het land blijft op naam van Elimelech staan. Zo zal de **naam van Elimelech** niet vergeten worden in de familie en in de stad. Vinden jullie dat goed?' Alle mensen bij de poort zeiden: 'Ja, dat is **goed**. We hopen dat de Heer veel kinderen geeft aan je vrouw.'

m e n n t e t s r e e r
 t e l i m e l e c h v i
 o r k z m i r a y a j l
 n n o i s g t e n c u i
 m e j o h e e k d d l m
 a n p g p n i o h n l a
 a o e o o s n o t a i f
 n e i z k e d p u m e k
 t h c e r r d a r j i j
 s t a d s b e s t u u r
 n e o h c s n v u s i t

Er blijven nog letters over.

Samen vormen ze het antwoord op deze vraag:

Waaraan kon je in Israël weten wanneer iets verkocht was?
